

GLEDE PÅ FLERE SVARTE DAGER?

INNLEGGET "Glede på en svart dag" var overskriften på en meget interessant artikkel som stod i Romerikes Blad lørdag 9. oktober. Den var signert sjefredaktør Thor Woje. Her retter han søkelyset mot påtalemyndighet og rettsvesen i forbindelse med at den døve og handikappede Fritz Moen ble frikjent i Borgarting lagmannsrett nylig, etter å ha sonet 18,5 år i fengsel. At Moen fikk oppleve denne dagen, var aller mest takket være den kjente og dyktige privatetterforskeren Tore Sandberg. Redaktør Woje begrunner hvorfor denne dagen, som ga Moen og "alle som er opptatt av at rettferdigheten må seire" den største glede, ble en svart dag for påtalemyndighet og rettsvesen.

Tro på uskyld

Hoveddrivkraften i Sandbergs store engasjement i denne saken må fra første stund ha vært troen på Moens uskyld, selv om det også var flere grunner til hans interesse for denne spesielle saken. Arbeidet med saken har tatt flere år, men innsatsen ble i første omgang kronet med seier. Vi vet at rettsvesenet vårt ikke er ufeilbarlig, og at justismord skjer i Norge. Den mangeårige mediomtalte Orderudsaken er fremdeles en uløst gåte, men fire personer ble dømt til lange fengselsstraffer for medvirkning til drap. Disse har nå sonet snart fem av disse mange årene i forskjellige fengsler. Selv om saken fremdeles dukker opp i media fra tid til annen, har kanskje de fleste gjort seg helt ferdig med den. De regner det som sikkert at de skyldige har fått sin velfortjente dom. Noen tviler fremdeles, men er ikke engasjert. Så finnes det en gruppe mennesker som ikke er likegyldige. Denne gruppen som har vokst seg større med årene, kaller seg "Per og Veronicas venner". Den består av familiemedlemmer og venner, kjente og ukjente med forskjellig bakgrunn. Drivkraften i foreningens arbeid er troen på Per og Veronicas uskyld, som de to har hevdet fra første stund. Formålet for denne foreningen er å få saken oppklart, gjenopptatt og de to frikjent.

Håp i det fjerne

At det må et sterkt engasjement til hvis man skal ha håp om at rettferdigheten skal seire til slutt, er mer enn bevist i Moen saken. Han er nå frikjent for ett av de to drapene han ble dømt for, og han vil sikkert bli frikjent for det andre. Takket være Tore Sandberg og hans allierte John Chr. Elden, som ikke ga opp, fikk Moen oppleve denne "gledens dag". Det er bare så trist at det måtte gå 18,5 år før dette skjedde.

Fem år er lang tid i et menneskeliv, men man kan utholde mye hvis man øyner et håp i det fjerne. Hvorfor er Per og Veronica så takknemlige og glade for at familie og venner, privatetterforsker og advokater satser for fullt for dem og arbeider i årevis for å få saken oppklart? Det er selvsagt fordi de **er** uskyldige og ønsker å bli renvasket.

Det er å håpe at de, som Moen, vil oppleve at "rettferdigheten til slutt må seire"!

Eva Løfsgaard, Sørumsund

Kilde: Romerikes Blad, 13. oktober 2004.